

bajajo, v peči nam, kakor na Laškem, razun za kuho ni treba kuriti in ubogi lahko brez zimske obleke, ktere si kupiti niso mogli, shajajo ter bos hodijo v dnevnih prosinca, v kterih je vsačih drevje od zime pokalo. Stari ljudje pravijo, da l. 1834. bila je tudi tako topla zima in bila je potem prav dobra letina, ktere se tudi mi nadjamo in že zdaj svoja poljska dela opravljamo, ktera navadno še le meseca sušca na vrsto pridejo.

Iz Zreč pri Konjicah. Pravijo, da so šole za izučenje novih učiteljev sedaj neizmerno bolj drage, kakor nekdanj, (Mariborsko pripravnišče nas stane 20.422 fl., graško pa 23.045 fl. na leto, tedaj skup. 43.467 fl. vrh tega ima skoro vsak pripravnik svojo štipendijo. Ured.) in vendar nimamo učitelja že 3 mesece ne, ker je prejšnji učitelj g. Fr. Čeh nas zapustil. Otrok za šolo je 150. Govorica je bila, da dobimo 2 učitelja, sedaj pa še jednega ni. Prejšnji učitelj ni hotel v liberalcev rog trobiti, zato so njega in njegovo ženo tako dolgo nadlegovali in trpinčili, da je rajši ušel. Učitelja so tedaj odpravili, ali da bi za drugega skrbeli pa ni nič slišati. Mislili so novo učilnico staviti, za koga kde? Za puščavnika? Zakaj pa zdaj starišev ne kaznujejo, da otroci v šolo ne hodijo? Liberalci se sami med seboj vjedajo!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Iz Trsta je blag prijatelj „Slov. Gosp.“ poslal sledeče: na sv. 3 kraljev den prišlo je 25 magjarskih dijakov sem, ki nesejo v imenu svojih tovarišev turškemu generalu Kerimpaši, pobijalcu Srbov, krasno izdelano „častno sabljo“ v zahvalo za zasluge, katere si je pridobil za magjarsko in turško omiko z pobijanjem kristijanov. Ponosno so hodili v Trstu, kakor da bi bili doma v svojem „magyarorszag“. Slovence, Italijane in Grke videvše to zgrabi huda jeza, češ, da ni večje sramote, kakor uklanjati se Turčinu. Zbere se tedaj okoli 2000 tisoč ljudi vseh stanov, ki planejo s krikom „sram vas bodi, smrt divjakom!“ na magjarske turkoljube in njih omečejo z blatom, gujilim sadjem in žlaprtki, da so komaj na ladjo ušli. Celo uro je trajala strašna mačja muzika, dokler se grdobe niso odpeljale na Turško. — Dalmatinski deželni zbor začne 15. jan. zopet zborovati; noviški kapetan narodnjak Vojnovič mu je predsednik in deželni glavar. — Iz Vorarlberga so se čez Bavarsko odpeljali 3 bataljoni v Zemun; tedaj nemški vojaki se pošiljajo proti srbsko-turški meji; tudi se je višjim oficirjem poslalo povelje, po katerem se imajo ravnati, če pride do resnih, bojnih priprav. — Na Dunaju ljudje močno bolehalo in umirajo na ginah; 2. jan. jih je umrlo 118. — Ustavoverno ministerstvo je za 33 sedežev českih poslancev, ker v državni zbor priti nečejo, zopet razpisalo volitve na 9. in 15. febr. Čehi bodo gotovo volili stare poslance; vse mučenje českega naroda bo za usta-

vo vortivo zastoj. Ali je modro toliko let že 5 milijonov avstrijskih Čehov tako iznemirovati, o tem si danes ni močno dvomiti, posebno sedaj, ko se bližajo Avstriji brez dvombe sila važni časi. — Magjari so z dačami silno obloženi, kakor še nikoli. Poprej in minister Tisza bo na svojem stolu ostal le tedaj, ako se mu posreči z avstrijskimi ministri pogoditi se zastran izdavanja bankovcev. Tisza je tudi velik prijatelj Judov. Na Rumunskem so par ogerskih, goljufnih Judov po zasluženju napokali; komaj je Tisza to zvedel, že je telegrafiral ministru Andrassyju, naj se za Jude potegne. Tako dela Magjar med tem, ko kristijanskega Slavjana na Turškem črti in komaj čaka, da tega Turk pobije in iztrebi. Toda kakor resnično pravični Bog v nebesih živi — za Magjare pride plačilni den!

Vnanje države. V sosedni Nemčiji je huda volilna praska zaradi državnih volitev, ki se bodo vršile 12. jan. — Francoski minister in Jud Jules-Simon je pomilostil 25 razbojnikov, ki so l. 1871 Pariz užigali. — Španjolci so se z Kitajci v Aziji sprli in svojo vojno brodovje že tje odposlali. — Angleško kraljico so oklicali za indijsko cesarico in so zaradi tega bile velike slovesnosti v starodavnem indijskem mestu Delhi; ovo angleško-indijsko cesarstvo je veliko; na 76.684 miljah živi 193 milijonov ljudi; vse to so si kramarski Angleži vedeli po zvijači in sili v 100 letih pridobiti. — V severni Ameriki še se niso mogli pogoditi, kdo bo predsednik republike. V Mehiki se pipljejo 3 generali za predsedništvo in eden je dal generala Eskobado-ta ustreliti; ta je tisti človek, ki je l. 1867. usmrtil cesarja Maksimilijana (brata našega cesarja); Bog nikomn nič dolžen ne ostane. — Egiptovski vicekralj je imel lani nesrečno vojsko zoper Abisinci; vojna je bila tepena in jegov sin Hasan vjet, sedaj ga je odkupil in odposlal polno ladjo avstrijskih srebrnih križakov ali tolarjev Marije-Terezije v vrednosti 10 milijonov goldinarjev. Avstrijski dobri penezi se povsod po svetu klatijo, le doma jih neče biti.

Turške homatije. Turki postajajo čedalje bolj drzni, evropski ministri in poslanci in jihova konferencija pa smešna in nezapopadljiva. Čem menje poslanci za kristijane tirjajo, tem okorniši se dela Turk zanašajé se na razprtje evropskih vlad. Zato je Turk zavrgel vse nasvete in pravi: Črnogorcem se dovoli nekaj zemlje, če se podvržejo sultanu, Srbi dobijo mir, če plačajo 15 milijonov zlatov in razderejo vse trdnjave, Hercegovincem, Bosnijakom in Belgarom se ne dovoli nič. Nadalje hočejo sedaj tudi Rumunijo podložno imeti sultanu; to pa je Rumune neizmerno razjezilo; ali prav se jim zgodi; zakaj pa niso šli z Srbi vred na boj! zakaj so lani roke križem držali in se smejali, ko so Srbi strašno krvi prelili brez uspeha. Isto velja o Grkih; tudi ti so ostali doma, zdaj pa se imajo Turka bati, če Rusija ne pojde v boj. Konferencija v Carigradu pa gotovo zoper Turke

ne opravi nič. Rusi so ta teden nekoliko utihnili, njihove novine pravijo celo, da ne bodo šli v boj zoper Turke, dokler se jim je bati, da Avstrija pod vodstvom Magjarov pribiti Turkom na pomoč in Ruse od strani preme. To kaže, da se avstrijski konservativci pred lanskim nismo motili, da bodo nas Magjari še v boj zoper Ruse zapleli, na kar nemški Prusi komaj čakajo, da nam vzamejo Česko. Bog varuj Avstrijo, štrina se da še razmotati; toda ruske novine pišejo že veliko bolj srdito zoper nas, kakor pa zoper Turke; sicer pa se vojne priprave nepretrgano nadaljujejo. Turki imajo ob Donavi od Vidina do Tulče zbranih 230.000 mož; Srbi so utrdili Ražanj, Kruševac in Čuprijo; Črnogorci že komaj čakajo na boj; Rumuni in Grki so zaradi turške predrznosti prisiljeni orožati se. Ruski veliki knez Nikolaj je že srečno ozdravel in je dobil novih 110.000 mož. Turki poslanci skušajo mohamedanske planinčanje v Kavkazu zoper Ruse podšuntati. Sploh priprave se take delajo povsod, da ni mogoče misliti na mir.

Za poduk in kratek čas.

Iz Maribora v Solčavo in savinjsko dolino.

VI. Prišedši v Solčavo, oglasimo se najprej pri župniku č. g. J. Janca, ki je kaj prijazen gospod in svojih 838 vernih duš že več let zvesto pastiruje v tem skalnem, visokem svetu. Njegova gostoljubnost po pravici daleč slovi; tudi nas je prijazno sprejel in za naše skrcene želodce poskrbel. Bil je petek in kakor smo se nadjali, prišle so res zlahtne postrvi na mizo, ki so nam kaj dobro dišale posebno ker smo marljivo na nje nalivali rujnega vina. Po obedu se podamo od priljudnega kaplana č. g. Antona Fischerja spremljani v čudovito lepo logarsko dolino. Pot se vije večkrat med groznimi stenami ter je včasih tako tesna, da šumeča Savinja komaj vdira naprej. Koliko mostov smo prehodili, tega ne vem, ker smo se vedno predstavljali iz ene strani na drugo. Ova pot je posebno po zimi proti spomladi nevarna. Snežni plazovje, hitri kakor blisk, švigajo iz visočine, sedaj na levi, sedaj na desni strani, lomijo drevesa, vlečejo težko kamenje seboj in pogosto zajeziijo celo Savinjo ter zaprejo stezo popolnem. Kdor je prisiljen v takem času hoditi po tej stezi, temu se vsak trenutek grozi nemila smrt. Prišli smo ravno na mesto, kder se je taka nesreča pripetila. Neka žena je pred leti šla tukaj sama v cerkvo, še le nekoliko za njo bilo je več ljudi, ki so tudi hiteli k službi božji. Sedaj zabučni na vrhu planine kakor grom in kakor blisk leti v dolino strahovit plaz, pobere ženo kakor jastrebo majhno pišče, se zavalji v Savinjo in jo tako zajezi, da je več časa trpelo, preden si je voda stezo predrla. Ženo so več dni pozneje našli mrtvo za vodo. Kolika nevarnost je tukaj za duhovnika, kedar na spoved gre, to si lahko vsak domisli.

Bil je nekda kaplan v Solčani, ki se je vselej poprej spovedal, preden se je na nevarno pot k boleniku spustil.

Precej časa smo že hodili kraj Savinje; plezali smo po trdem skalovju, da smo bili mokri od glave do nog; vroče nam je bilo neznano. Naposled se razgrne pred nami zelena logarska dolina; veseli smo gledali njene z cveticami pretkane travnike in lepo obsejane njive. Bili smo pri Logarju, premožnemu kmetu. Od Logarjevih smo še pol ure daleč kresali do kmeta Plesnika, kamor smo bili namenjeni priti. Pred nami ste stali prekrasni gori: Ojstrica in Rinka. Na vrhu Ojstrice je g. kaplan z pomočjo pogumnih fantov postavil slovensko zastavo, ki daleč na Kranjsko in Štajersko naznanja, da tukaj stanuje slovenski rod, ki se za las ne odmekne od svoje mile matere Slave. Kakor silne gore solčavske stojijo krepko solčavski Slovenci za svojo slovensko narodnost! Pri Plesniku smo stopili pod streho! postreglo se nam je z Miklaučevim pivom. Na mizi je ležala še celó nova knjiga — spomenica za potnike, ki od vseh vetrov prihajajo ogledovat in občudovat prekrasnih solčavskih planin. V knjigi bile so še le nekatere vrstice popisane, vse v nemščini, ki je tukajšnjim planinčanjem tako razumljiva kakor meni turščina. Premem tedaj za peró in zapišem v knjigo prve slovenske besede tako-le:

Eden pride iz Svičine,
Druž'ga dom je Maribor;
Šla od Kaple čez planino
Dalje pa ne gresta gor!

Kaka dva strelaja dalje v dolini je segal sneg tijan v ravnino, čeravno je bilo meseca angusta. Od Plesnika nazaj gredé smo nekoliko stopinj potegnoli na stran in pogledali, kako izpod korenin nekaterih jelš na svetlo priteka slovita Savinja; vendar njeni pravi izvirek ni tukaj, ampak dve uri od ondod in sicer tam, kder iz ledene Rinke kakih 10 sežnjevisoko prodira na den kot srebro svetla voda, ki se potem v dolini zbira pa zopet skrije v zemljo in se malo više nad Logarjem drugič prikaže. Voda teče po jarku naprej, nabira vedno več potokov in je pri Logarju že tako močna, da žage goni. Po istej poti, po kateri smo prišli, vrnoli se smo močno utrujeni h gostoljubnemu pragu g. župnika. (Dalje prih.)

Smešničar 2. Pridna žena je milo jokala in se tožila 3 prijateljicam še devicam, da jo njeni mož, kedar pijan domu pride, hudo preteplje. Prijateljice jej obljubijo pomagati, če bo žena verno molčala in storila, kakor se jej bo velelo. Žena obljubi in device jej rečejo; jutri je nedelja, mož bo prišel bržčas pijan domu in tebe pretepal, ti pa upij: sv. Barbara, sv. Cecilija in sv. Doroteja, svetnice in mučnice, hitite mi na pomoč! Drugo bodemo storile me. Kakor je bilo dogovorjeno, tako tudi storjeno. Mož prilomasti drugo noč pijan domu in začne ženo tepsti; ta pa zaupije,